

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף פ"ט ע"א

אין ממיתין לזקן ממרא ביבנה אלא ממתנינים לו עד הרגל, באיזה אופן מיירי? [תד"ה ולא].

היכן ומתי מומת לר"ע?	היכן נדון?	היכן המרה עליהם?	לרש"י
בירושלים ברגל	ביבנה ¹	בלשכת הגזית	
בירושלים ברגל	בלשכת הגזית ²	בלשכת הגזית	לר"ת

סנהדרין דף פ"ט ע"ב

כיצד הותר לאליהו להקריב שחוטי חוץ בהר הכרמל? ואיך שמעו לו ישראל? [תד"ה אליהו].

על מה סמך אליהו	על מה סמכו ישראל לשמוע לו	לשיטת תוס' כאן
יש רשות לחכמים לעקור למגדר מלתא ³	לפי שהיה נביא וחכם סמכו עליו ⁴	
סמך על נבואתו ⁵	כיון שהיה נביא מוחזק	לרש"י בנביאים (כפי שביארו תוס')

¹ ועל זה הקשו תוס' הרי אין דנים דיני נפשות אלא בלשכת הגזית.

² ולא ממיתים אותו עד שיגיע הרגל לר' עקיבא, ובין כך גלתה סנהדרין ליבנה קודם הרגל – ובזה מיירי משנתנו, ועי' עוד בתוס' רא"ש.

³ ומה שאמר אליהו כדברך עשיתי, הכי פירושו, שפירשתי לקרא דגוי וקהל גוים שעתידיים ישראל לעשות מעשה נכרים ולשחוט בחוץ ואתה מסכים על ידם.

⁴ כלומר, לא שסמכו על רוח הקודש בו, דא"כ איך רצו ללמוד מזה בסוגיא דיבמות שיש כח לחכמים לעקור דבר מהתורה, אלא כיון שהיה נביא מוחזק סמכו עליו שעל זה נאמר מקרא הנ"ל דגוי וקהל וגו'.

⁵ ומה שרצתה הגמ' ביבמות להביא מזה רא"י וכו', פירשו תוס' דכיון שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה א"כ אין הבדל במה שהוא ע"פ הדיבור מאשר שאר חכם, ואם בכל אופן שמעו לו, על כרחך שיש כח לחכמים לעקור דבר מן התורה.